

म. ग्रं. सं. ठाणे

विषय

कवि

सं. नं.

२३८

हाराष्ट्राचा

सामान्यतिलक गेला !

कवि-श्रीयुत विश्वराज.

प्रकाशक--शांताराम रा. सद्दे,

गिरगांव-मुंबई.

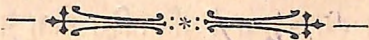
REFBK-0019442

REFBK-0019442

मराठी ग्रंथ संप्रदाय अथवा
मराठी ग्रंथ संप्रदाय अथवा

२३८

महाराष्ट्राचा सौभाग्यतिलक गेला !

[चाल-उद्धवा शांतवन कर जा.]

निर्धार महाराष्ट्राचा । विमलभाव ओतित होता
विदित काळ हृदयालाही । मिळणार आपणा गेता
ती हांक लोकहृदयाची । तो धावा भारत भूचा
होणार विफल जनहृदया । स्पर्शही न या शंकेचा

परि देवहि निष्ठुर झाला

पाठवी पुनरपी काळा ।

चुकवुनी जागता डोळा ।

REFBK-0019442

REFBK-0019442

सौभाग्य महाराष्ट्राचें । घेउनी जाहला जाता ॥ १ ॥

गोखले रानडे दादा । दरबारीं नऱ्हेते काय ?

गतधवा आर्य रमणीला । करुनि त्या लाभलें काय ?

स्वातंत्र्य-मूळ हें खुडुनी । करि विदिर्ण भारत-हृदय

अवतार कर्मयोगाचा ।

निश्वास हिंद राज्याचा ।

कीं शेष-तंतु आशेचा ।

इतुकाहि निष्ठुरें खुडिला । हा ! कसल्या स्वार्थाकरितां ॥ २ ॥

गिरिदरींत स्वातंत्र्याचा । प्रतिनादित होता नाद
 त्या मूक भावना झाल्या । वाचाळ घालिती साद
 तो काळ दिव्य शिववाचा । परि हृदया शाश्वत याद

अटकेवरि झेंडा भगवा ।

नाचवीत घेउनि जावा ।

गाजिच्या कुळीं त्या यावा ।

रणभीरू दुमरा बाजी । ये परवशता मग राष्ट्रा ॥ ३ ॥

परवशता कारागरीं । ढाळीत अश्रु संमर्द

ही भारत-माता होती । नच सौख्यभोग तिज सुखद

चहुंकडे दिसे अंधार । घुबडांचा भेसुर नाद

इतुक्यांत दीप्तिचा तारा ।

करि तिचा चेहरा हंसरा ।

चितेचा नुरत पसारा ।

आश्वासुं लागली धैर्ये । त्यावरीच सारी ममता ॥ ४ ॥

देवीला देउनि धीर । सरसावे वीरहि पुढतीं

“ जन्मसिद्ध स्वातंत्र्याचा । हक्क का सांगण्या भीती

कृष्ण वा श्वेत हा भेद । ही तुमची शासन रीती ”

नरकेसरि गर्जे स्पष्ट ।

करि जागृत सारें राष्ट्र ।

देव हा काय व्रत भ्रष्ट ।

चालता होय स्वर्गांत । निज शापावधि ओसरता ॥ ९ ॥

या भारत भूमीसाठीं । शिणविला आपुला देह

जडतेस दिलें चैतन्य । दाखवुनी सोज्वल ध्येय

कारागृहवासहि अपुलें । मानिलें सुखानें गेह

ध्येयाच्या मार्गीं आणी ।

ही पावन भारत-रमणी ।

मध्येच परी सोडोनी ।

सौभाग्यतिलक गेलाना । अनपेक्षित स्वर्गप्रांता ॥ १० ॥

किति रडशिल भारतमाते । रडण्याचे दिन हे आले

फोडुनी अखंडित टाहो । वद टिळक रत्न कीं गेलें

असहाय्य अससि या पुढतीं । दुर्दैव तुझे ओढवलें !

(४)

धृत कार्य पूर्तता व्हाया ।

सामर्थ्य सुतां तव द्याया ।

चल आळविं तूं प्रभुराया ।

लोकमान्य आशिर्वादे । तव स्वराज्य येइल हाता ॥ ७ ॥

वन्देमातरम् ।

REFBK-0019442

REFBK-0019442

